

8. PRVI IZZIV: OBHAJANJE BOGOSLUŽJA OZ. EVHARISTIJE V NAŠI ŽUPNIJI

Namesto pozunanjene pripadnosti ter pastorage servisiranja obredov in aktivizma se bomo vrnili k izvirov: k Božji besedi, osebni molitvi in občestveni evharistiji kot temeljnemu izkustvu srečanja z Jezusom Kristusom (PiP 62).

I. DUHOVNA POGLOBITEV

I. Svetopisemski odlomek

Prvi del srečanja poteka v cerkvi ali kapeli pred izpostavljenim Najsvetejšim.

Moderator prebere odlomek ali za branje zadolži enega izmed članov ŽPS.

Pot v Emavs (Lk 24,25-34)

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši véliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnili v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

II. Uvodno razmišljanje

Moderator prebere odlomek ali za branje zadolži enega izmed članov ŽPS.

Kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha (Lk 24,25-34)

Kakor se je Jezus približal dvojici iz Emavs, tako se približa vsem nam. Hodi z nami po isti poti, ne glede na to, ali so naši koraki prežeti z razočaranjem ali z upanjem, ali s smrtjo ali z življenjem. Sreča nas v našem vsakdanjem življenju popotnikov in se nam pridruži na naši poti, kamorkoli že gremo. Ne oddalji se od nas, četudi se mi oddaljujemo od njega. Bog je Emanuel. Ni le »tisti, ki je«, temveč »tisti, ki je z«. Je namreč ljubezen, zmaga nad samoto in nad smrtjo. Zato ostane vedno z nami, pravzaprav »v nas«. Človek postane beseda, ki jo posluša in živi od kruha, ki ga je. Sinova beseda in Sinovo telo nas pridružita njemu, pri čemer nam darujeta samega njegovega Duha, ki je moč za to, da živimo kot Očetovi sinovi in kot bratje med seboj. Če je bila naša pot beg, ki je bil zaznamovan z našo žalostjo, nepoznavanjem, potrlostjo in nezaupanjem, zdaj postane tek proti Jeruzalemu, proti bratom, z umom, polnim luči in s srcem, prekipevajočim od veselja, zaupanja, poguma in upanja. Srečanje z njim prek Besede in kruha nas nenehno ozdravlja: naše noge nehajo bežati in začnejo hoditi po njegovi poti, naše obličje preide od teme žalosti k luči veselja, naša glava se odpre sočutju, naše srce začne biti in goreti, naše oči se odprejo in gledajo njega, naša usta začnejo radostno vzklikati, kakor vzklikajo vsi rešeni.

(Po: Silvano Fausti, Skupnost bere Lukov evangelij, 803-810).

III. Osebno premišljanje

Moderator spodnji vprašanji zapiše na lističe, ki jih pred izvedbo češčenja razdeli članom ŽPS oz. ga projicira na platno ter ga med osebnim češčenjem počasi prebere.

Trajanje: 10 minut

Vsak član ŽPS v tišini ali ob tihi glasbi osebno razmišlja in si odgovori na spodnji vprašanji:

1. *Kaj mi pomeni sveta evharistija?*
2. *Kako me prejemanje Jezusa pod podobo kruha spreminja?*

II. NAČRTOVALNO DELO

I. Namen

Živa občestva cerkve in njihovi posamezni člani bodo z novo apostolsko gorečnostjo vabili in spremljali brate in sestre k osebni veri, k osebnemu srečanju s Kristusom kot Odrešenikom človeka, da bi se drug drugemu lahko darovali v ljubezni (PiP 59).

II. Metoda dela: H-metoda

Trajanje: 20 minut

Prostor: tak, ki omogoča skupinsko delo.

Število udeležencev: od 4 naprej, če je za lažje delo potrebno, se razdelimo v skupine po 6-8 ljudi

Opis: Metodo uporabljamo za vrednotenje dela v preteklosti, vrednotenje situacije na nekem področju, iskanje novih predlogov. Uporabljamo jo kot podlago za izdelavo akcijskih načrtov.

Priporočila: plakat ali papir velikosti A1 za vsako skupino (če delo izvajamo v več skupinah), kakšen dodaten plakat, flomastri različnih barv, samolepilni lističi

Izvedba: Plakat postavimo leže in na njem narišemo veliko črko H (glej sliko spodaj).

<p>Člani skupine na samolepilne lističe napišejo odgovor na vprašanje: <i>Kaj me pri obhajanju bogoslužja oz. evharistije v naši župniji ovira pri osebnem in</i></p>	<p>Na vodoravni črti črke H ocenimo področje, ki ga obravnavamo, z oceno od 1 do 10. Vsak član skupine svojo oceno označi s piko, ki jo naredi s flomastrom. Skupna ocena je približna aritmetična sredina, ki jo napišemo v to polje.</p>	<p>Člani skupine na samolepilne lističe napišejo odgovor na vprašanje: <i>Kaj me pri obhajanju bogoslužja bogoslužja oz. evharistije</i></p>
<p><i>občestvenem srečanju z živim Bogom?</i> in jih nalepijo v ta prostor.</p>	<p>1 10</p>	<p><i>priteguje in vodi v osebno in občestveno srečanje z živim Bogom?</i> in jih nalepijo v ta prostor.</p>
	<p>Člani skupine na samolepilne lističe napišejo svoje ideje in predloge oz. odgovor na vprašanje: <i>Kaj bi v naši župniji še lahko naredili za globoko in doživeto obhajanje bogoslužja oz. evharistije?</i> in jih nalepijo v ta prostor.</p>	

Po končanem delu v skupinah (če smo jih oblikovali) vse listke prenesemo na skupni plakat z veliko črko H, da je vsebina razvidna vsem udeležencem.

ali

II. Metoda dela: Galerija

Trajanje: 20 minut

Prostor: dovolj velik prostor, da na stene lahko nalepimo nekaj plakatov in okoli vsakega plakata stoji nekaj udeležencev

Število udeležencev: 5-7 v eni skupini

Opis: Metoda galerija je delo v naključnih skupinah, ki se zberejo okoli vprašanja. Omogoča nabiranje idej in s tem širjenje in poglobljanje teme.

Izvedba: Na vsako izmed miz položimo plakat ali pa plakate nalepimo na stene dovolj vsaksebi, da je mogoč normalen potek dela.

Na toliko plakatov, koliko je oblikovanih skupin (ena skupina: 5-7 članov), zapišemo po eno vprašanje, na katerega člani vsake skupine v 7 minutah zapišejo svoje ideje. Po končanem zapisovanju odgovorov v prvem krogu dela, ki ga po 7 minutah prekinemo, se vsaka skupina premakne k

naslednjemu plakatu, na katerem je drugo vprašanje, na katerega člani znova zapišejo odgovore. Postopek ponovimo še tretjič, tako, da vse skupine odgovorijo na vsa tri zastavljena vprašanja.

Vprašanja, ki jih zapišemo vsako na svoj plakat, so sledeča:

1. *Kaj me pri obhajanju bogoslužja oz. evharistije v naši župniji ovira pri osebni in občestvenem srečanju z živim Bogom?*
2. *Kaj me pri obhajanju bogoslužja bogoslužja oz. evharistije priteguje in vodi v osebno in občestveno srečanje z živim Bogom?*
3. *Kaj bi v naši župniji še lahko naredili za globoko in doživeto obhajanje bogoslužja oz. evharistije?*

III. Določitev ciljev

Trajanje: 20 minut

Na osnovi predlogov podanih na vprašanje: *Kaj bi še lahko naredili za globoko in doživeto obhajanje bogoslužja v naši župniji?* oblikujemo **največ tri cilje**, ki jih želimo uresničiti v naši župniji.

Pri oblikovanju ciljev izhajajoč iz podanih predlogov moramo biti pozorni na to, da se:

1. izognemo temu, za kar so člani izrazili, da jih pri obhajanju bogoslužja v župniji ovira pri osebni in občestvenem srečanju z živim Bogom in
2. da upoštevamo to, kar članom pomaga pri tem, da jih bogoslužje priteguje in vodi v osebno in občestveno srečanje z živim Bogom.

IV. Načrt dejavnosti

Trajanje: 20 minut

Ko določimo cilje, se ob vsakem zastavljenem cilju nujno dogovorimo naslednje:

1. Zedinimo se, kdo bo **odgovorna oseba**, ki bo prevzela skrb in odgovornost za uresničenje določenega cilja.
2. Določimo način, **kako bomo cilj uresničili**, kdo vse bo pri tem sodeloval.
3. Določimo datum, **kdaj pričnemo z realizacijo** tega cilja in **do kdaj bomo cilj uresničili**.
4. Določimo datum, **kdaj bomo preverili, ali je bil cilj uresničen** (realizacija) in **kako je bil uresničen** (refleksija in evalvacija).

Ne pozabimo:

Zapisnikar natančno zapisuje celoten potek dela in sprejete cilje!

Ne pozabimo:

*Ko določimo cilje, načrt dejavnosti in način preverjanja ciljev, vse navedene podatke vnesemo v tabelo Pastoralni načrt župnije pod **Prvi izziv, bogoslužje, evharistija!***